

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1027/2538

อัยการสำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว ศิริพร วนพฤกษ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 55, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 4, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 13, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 27, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 42, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 44, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 45, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 47, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 49, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำว่าพันโทซึ่งจะวางโทษทวิคูณได้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ.2521มาตรา55คือพันโทที่ได้รับจริงๆในคดีก่อนเมื่อในคดีก่อนศาลลงโทษจำคุกและปรับแต่รอการลงโทษจำคุกไว้จำเลยจึงไม่ได้รับโทษจำคุกจริงๆหรืออีกนัยหนึ่งโทษจำคุกที่รอไว้ไม่ใช่โทษจำคุกที่จำเลยได้รับจริงแม้จะพันโทปรับแต่คดีก่อนมีทั้งรอการลงโทษจำคุกและปรับถือไม่ได้ว่ามีการพันโทษจำคุกจึงวางโทษจำเลยทวิคูณตามมาตรา45ไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ. 2521 มาตรา 4, 13, 27, 42, 44, 45, 47, 49พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศพ.ศ. 2526 มาตรา 3, 4, 5 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 และให้แถบบันทึกเสียง (เทปเพลง) ของกลางตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์และจ่ายค่าปรับให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่งกับให้วางโทษทวิคูณและบวกโทษของจำเลยที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญามาตราเลขแดงที่ 5081/2535 ของศาลอาญาเข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 27(1), 44 วรรคสองให้จำคุก 6 เดือนและปรับ 14,800 บาท จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษจำคุกจำเลย 3 เดือน และปรับ 7,400 บาท โทษจำคุกเห็นสมควรให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30ของกลางให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ และให้จ่ายค่าปรับให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่ง ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ตามคดีอาญามาตราเลขแดงที่ 5081/2535 ของศาลอาญาเนื่องจากคดีนี้ศาลมิได้ลงโทษจำคุกจำเลย จึงให้ยกคำขอของโจทก์ส่วนนี้ โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่าคดีนี้ต้องวางโทษจำเลยทวิคูณหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่ศาลอุทธรณ์รับฟังจากพยานหลักฐานในสำนวนว่า ในคดีก่อนเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2535 ศาลอาญาได้ลงโทษจำเลยฐานละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้าด้วยการขายเสนอขายซึ่ง โสตทัศนวัสดุ(แถบบันทึกเสียง) โดยจำคุก 3 เดือน และปรับ 20,000 บาทรอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 2 ปี ต่อมาวันที่ 28 กรกฎาคม 2536ซึ่งเป็นเวลา 1 ปีเศษ นับจากวันที่ศาลอาญาพิพากษากล่าวคือยังไม่พ้นกำหนด 2 ปี ที่ศาลรอการลงโทษไว้ จำเลยได้กระทำความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้าด้วยการขาย เสนอขายแถบบันทึกเสียงเป็นคดีนี้อีก พิเคราะห์แล้วพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

พ.ศ. 2521มาตรา 45 บัญญัติว่า "ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ให้วางโทษทวีคูณ" เห็นว่า คำว่าพ้นโทษ คือพ้นโทษที่ได้รับจริง ๆ ในคดีก่อน เมื่อในคดีก่อนศาลลงโทษจำคุกและปรับ แต่รอการลงโทษจำคุกไว้ จำเลยจึงไม่ได้รับโทษจำคุกจริง ๆ หรืออีกนัยหนึ่งโทษจำคุกที่รอไว้ไม่ใช่โทษจำคุกที่จำเลยได้รับจริง แม้จะพ้นโทษปรับ แต่คดีก่อนมีทั้งรอการลงโทษจำคุกและปรับ ถือไม่ได้ว่ามีการพ้นโทษจำคุกกรณีจึงวางโทษจำเลยทวีคูณตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521มาตรา 45 ไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ไม่วางโทษจำเลยทวีคูณในคดีนี้ชอบแล้ว"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมบัติ เดียววิศเรศ · ยงยุทธ ธารีสาร · วุฒิ คราววุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1027/2538>